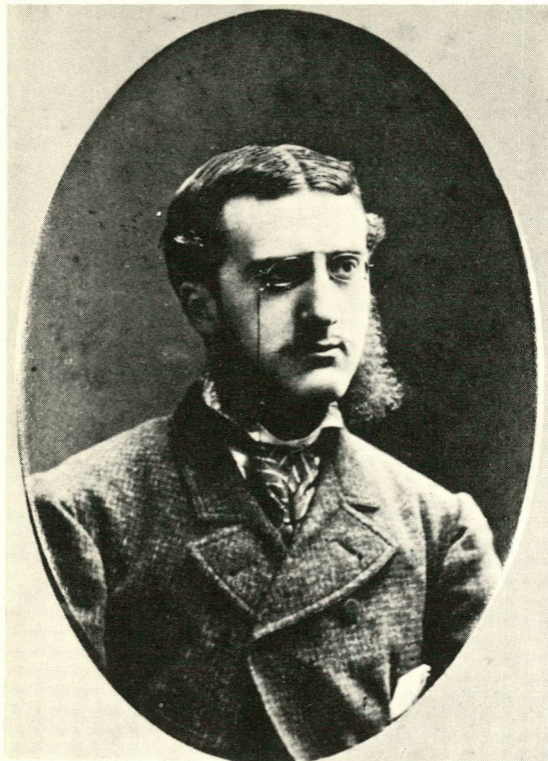

PRAYON-VAN ZUYLEN, Alfons Maria Napoleon, advocaat, polemist en publicist (Gent 19 november 1848 - Twickenham / Middlesex 16 november 1916).

Zoon van Alphonse G.J. Prayon die, te Elberfeld (Duitsland) in 1923 in een uit Herve na de Luikse Revolutie van 1789 uitgeweken Waals gezin geboren, op 21-jarige leeftijd voor de Belgische nationaliteit koos en zich te Gent vestigde, waar als eerste kind Alfons M.N. geboren werd. Deze volgde middelbaar onderwijs aan het atheneum en studeerde van 1867 tot '73 rechten aan de Rijksuniversiteit. Hij huwde op 12 september 1874 barones Helena van Zuylen van Nyevelt (vanwaar de toevoeging van Zuylen) en was van 1876 tot 1908 afwisselend te Gent en te Elsene als advocaat gevestigd. In 1908 week hij uit naar Engeland en woonde er tot zijn dood te Twickenham.

Prayon werd flamingant als lid van het liberaal Gents studentengenootschap 't Zal wel Gaan; van 1868 tot '74 publiceerde hij in de Almanak daarvan vooral letterkundige bijdragen onder de pseudoniemen A. Hieckx Az. en Alfred Terlaenen. Bijzonder vermelding verdienen enige gedichten uit 1872, waarin hij met andere liberale Vlaamsgezinden in Grootnederlandse geest deelnam aan de Geuzenfeesten. Al noemde hij in 1875 de Belgische revolutie een „onvergeeflijke dwaasheid”, toch was zijn Nederlandse overtuiging niet tegen België gericht - herhaaldelijk verwierp hij de scheidingsgedachte - noch sloot ze een zeker anti-hollandisme uit (vgl. de polemieken van Willem de Vreese in de Vlaamse Academie). De Aldietsche Beweging wees hij nadrukkelijk af, evenals aanleuning bij Duitsland, hoezeer hij ook in 1871, maar dan vooral uit afkeer voor Frankrijk, Duitsgezind was geweest. De sympathie voor Duitsland was er maar voor zover dit land de Nederlandse nationaliteit hielp in stand houden; pangermanist kon Prayon dan ook nooit worden. Zo begrijpt men vanuit dit nationalisme zijn sympathie voor de Slavische volken in de Donau-monarchie. Deze, maar ook België, moesten voor het nationaliteitsvraagstuk het voorbeeld van Zwitserland volgen, d.w.z. gelijkheid voor alle groepen binnen dezelfde staat. Ook de Ierse kwestie trok regelmatig Prayons aandacht. Prayon stond in de V.B. echter nogal alleen toen hij - ditmaal als anglofiel - Engels recht op Zuid-Afrika verdedigde. Over al deze staatkundige, historische, taalpolitieke en juridische problemen publiceerde en polemiseerde hij onafgebroken van 1874 af in diverse tijdschrif-

ten en weekbladen. Ook op talloze vergaderingen en in vele verenigingen manifesteerde hij met het woord zijn Vlaamsgezinde inzichten. Dit deed hij inzonderheid in het Willemsfonds, sedert 1887 als lid van de Koninklijke Vlaamse Academie voor Taal- en Letterkunde (waarvan hij in 1903 bestuurder was), als conférencier bij de Vlaamse balies van Gent en Brussel, als voorstander van de politiek van de Landdagbeweging (vooral de jaren 1888-'90), als lid van het hoofdbestuur van het in 1890-'91 te Brussel opgerichte Nationaal Vlaamsch Verbond en als hoofdredacteur van het Brussels vrijzinnig weekblad *De Flamingant* (1889-'93). Ofschoon duidelijk vrijzinnig en liberaal voelde Prayon zich toch niet erg partijgebonden. Hij aanvaardde zijn verkiezing in de Vlaamse Academie te Gent, al bracht ze een verwijdering teweeg van zijn liberale vrienden; en op de Coremans-hulde, tijdens de Vlaamsche Landdag te Antwerpen in februari 1889 formuleerde hij de Verklaring der Rechten van den Vlaming en hield er de feestrede. Op deze wijze demonstreerde Prayon telkens, hoewel hij een onafhankelijk flamingant was en voorstander bleef van samenwerking onder alle Vlamingen. Sedert zijn uitwijking naar Engeland in 1908 is zijn Vlaamsgezinde activiteit op de medewerking aan de liberale Vlaamsche *Gazet* (Brussel) na, nagenoeg zonder betekenis geworden.

WERKEN : Artikelen in *Nederlandsch Museum* (1874 vgl.); *Nederlandsche Dicht- en Kunsthalle* (1884 vgl.); *De Flamingant* (1889-'93; pseudoniem Lucius Vindex); lezingen en bijdragen in de *Kon. Vl. Academie voor Taal- en Letterkunde*, tussen 1888 en 1913 (zie hiervoor J. de Vreese en J. van Straelen, *Register van de Bijdragen, Lezingen, Verslagen verschenen in de Jaarboeken en in de Verslagen en Mededeelingen der Kon. Vl. Academie 1887-1926* (1927, p. 43-45). - Voordrachten aan de balie : *Onze taal voor het Assisenhof van Oost-Vlaanderen* (Balie van Gent, 1887); *Het Nederlandsch als Rechtstaal. Een antwoord op Mr. Sam. Wiener's pleitrede PRO DOMO* (Balie van Gent, 1888); *Wat is een Vlaamsche Gemeente* (Balie van Gent, 1889); *De gelijkstelling der Landstalen. Verslag der parlementaire commissie.*

L'égalité des langues nationales. Rapport de la commission parlementaire (Balie van Brussel, 1898). - Brochure : *L'égalité des langues. Lettre ouverte à M. Tournay-Detillieux* (onder pseudoniem Lucius Vindex, 1897). - Boeken : *De Belgische Taalwetten* (1892); *Korte staatkundige geschiedenis van het Ierse Volk* (1901).

LITERATUUR : P. Fredericq, *Schets eener Geschiedenis der Vlaamsche Beweging*, II en III (1906-'08); - L. Baekelmans, A. Prayon-van Zuylen, in *Jaarboek van de Kon. Vl. Academie voor Taal- en Letterkunde* (1943, p. 33-51, met twee foto's); - L. Wils, *De Landdagbeweging, het Daensisme en de Vlaamsche Volkspartij*, in *Kultuurleven* (april 1955); - H.J. Elias, *Geschiedenis van de Vlaamse Gedachte*, III-IV (1964-'65).

REGINALD DE SCHRYVER